

บทที่ 5

ลรูปผลวิจัยและข้อ เล่นอแนะ

5.1 ลรูปผลวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเปรียบเทียบค่าสหสัมประสิทธิ์การตัดสินใจค่าสหสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจที่ปรับค่า ค่าสหสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ใช้ค่ามัธยฐาน ค่าสหสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ใช้ค่ามัธยฐานและปรับค่าในการวิเคราะห์การทดสอบเชิงพหุ จากการเปรียบเทียบค่า Relative Mean Square Error ของค่า R^2 , R_1^2 , R_2^2 และ R_3^2 ในกรณีความคลาดเคลื่อนสูง มีการแจกแจงปกติ ความคลาดเคลื่อนสูง มีการแจกแจงปกติที่มีความปโลมปน เมื่องจากเล็ก ความคลาดเคลื่อนสูง มีการแจกแจงแบบไม่สมมาตร โดยกลุ่มของตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูล เชิงคุณภาพ กลุ่มของตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูล เชิงปริมาณ กลุ่มของตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูล เชิงคุณภาพและปริมาณ ได้ผลลรูปที่สำคัญดังนี้

5.1.1 ความคลาดเคลื่อนสูง มีการแจกแจงปกติ

ที่ระดับความแปรปรวน 0.25 0.64 และ 1.00 ค่าสหสัมประสิทธิ์ค่าสหสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ R^2 และ R_1^2 ให้ค่า Relative Mean Square Error เท่ากันคือ ที่ระดับความแปรปรวน 0.25 ขนาดของตัวอย่าง เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของประชากรเป็น 20% จำนวนตัวแปรอิสระเป็น 4 ในกรณีข้อมูลของตัวแปรอิสระเป็น ข้อมูล เชิงคุณภาพข้อมูล เชิงปริมาณ และข้อมูล เชิงคุณภาพและปริมาณในสัดส่วน 1:3 แต่โดยล้วนรวมแล้วค่า R^2 ใช้วัดความ เหมาะสม ของลักษณะของการทดสอบเชิงพหุได้ดีที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 5.1.1

ตารางที่ 5.1.1 ผลติงค่าลักษณะลักษณะการตัดสินใจที่ใช้วัดความเหมาะสมล้มของลักษณะตัดต่อไปยังพื้นที่สุด กรณีความคลาดเคลื่อนลุ่มมีการ

แยกแยะปกติ

σ^2	RS	ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ			ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ			ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ		
		M=2	M=3	M=4	M=2	M=3	M = 4	$M_1 : M_2 = 1:1$	$M_1 : M_2 = 1:2$	$M_1 : M_2 = 1:3$
0.25	10%	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2	R^2
	14%	R^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2
	20%	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2
0.64	10%	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2	R^2
	14%	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2
	20%	R^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2
1.00	10%	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2	R^2
	14%	R^2	R^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2	R^2
	20%	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2

5.1.2 ความคลาดเคลื่อนลุ่มมีการแยกแยะปกติที่มีความปลอมปนเนื่องจากเลกล

5.1.2.1 เมื่อกำหนดความปลอมปนเป็น 0.01

กลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ค่า R^2 ใช้วัดความ
เหมาะสมลุ่มของล้มการถดถอยเชิงพหุได้ดีที่สุด

กลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ เมื่อกำหนดเลกล
เป็น 25 และ 100 เมื่อยนาดตัวอย่างเบรียบเทียบกับยนาดของประชากรเป็น 20% ค่า R^2_2
ใช้วัดความเหมาะสมลุ่มของล้มการถดถอยเชิงพหุได้ดี

กลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ เมื่อกำหนด
เลกลเป็น 100 ยนาดตัวอย่างเบรียบเทียบกับยนาดของประชากรเป็น 20% ค่า R^2_2 ใช้วัด
ความเหมาะสมลุ่มของล้มการถดถอยเชิงพหุได้ดีที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 5.1.2.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1.2.1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ใช้วัดความเหมือนของลักษณะการตอบแบบเชิงพหุได้ศึกษา กรณีความคลาดเคลื่อนสูงมาก
แยกแยะปகติปคอมปนเนื่องจากเลกัล

$\lambda = 0.01$	RS	ตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ			ตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ			ตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ			
		b	M = 2	M=3	M=4	M=2	M=3	M=4	$M_1 : M_2 = 1:1$	$M_1 : M_2 = 1:2$	$M_1 : M_2 = 1:3$
9	10%		R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2
	14%		R^2, R_2^2	R^2	R^2	R_1^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2
	20%		R^2	R^2	R^2	R_1^2	R^2	R^2	R^2	R_1^2, R_2^2	R^2, R_1^2
25	10%		R_2^2	R_2^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R_2^2	R^2
	14%		R_2^2	R_2^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R_2^2	R^2
	20%		R_2^2, R_3^2	R_2^2, R_3^2	R_2^2	R^2, R_1^2	R^2	R^2	R^2	R_2^2	R^2
100	10%		R^2	R_2^2, R_3^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2
	14%		R^2	R_2^2, R_3^2	R_2^2	R^2	R^2	R^2	R_2^2, R_3^2	R_2^2	R^2
	20%		R_2^2	R_2^2	R_2^2, R_3^2	R^2	R^2	R^2	R_2^2, R_3^2	R_2^2	R_2^2

5.1.2.2 เมื่อกำหนดเปอร์เซ็นต์ของความปลอดภัย เป็น 0.05

กลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีเลกัลเป็น 100

ค่า R_1^2 ใช้วัดความเหมาะสมล้มของล้มการถดถอยเชิงพหุได้ดีที่สุด

กลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ลเกลเป็น 25 และ 100 จำนวนตัวแปรอิสระเป็น 3 และ 4 ขนาดของตัวอย่างเปรียบเทียบกับขนาดของประชากร เป็น 14% และ 20% ค่าลักษณะ R_2^2 ใช้วัดความเหมาะสมล้มของล้มการถดถอยเชิงพหุได้ดีที่สุด

กลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณในสัดส่วน

1 : 3 เลกัลเป็น 25 และ 100 ขนาดของตัวอย่างเปรียบเทียบกับขนาดของประชากร 20%

ค่า R_2^2 ใช้วัดความเหมาะสมล้มของล้มการถดถอยเชิงพหุได้ดี ดังแสดงในตารางที่ 5.1.2.2

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1.2.2 ผลของค่าลักษณะพิเศษประดิษฐ์การตัดสินใจที่ใช้วัดความเหมาะสมล้มของล้มการตัดสินใจที่สุด กรณีความคลาดเคลื่อนสัมภาระ¹
แยกแยะปกติป้อมเป็นเนื้องจากเล็ก

$= 0.05$		RS	ตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ			ตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ			ตัวแปรอิสระ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ		
			M = 2	M = 3	M = 4	M = 2	M = 3	M = 4	$M_1 : M_2 = 1:1$	$M_1 : M_2 = 1:2$	$M_1 : M_2 = 1:3$
9	10%	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2, R_2^2	R^2	R^2
	14%	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R_1^2	R^2	R^2	R^2
	20%	R^2	R^2	R^2, R_1^2, R_2^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R^2, R_1^2
25	10%	R^2	R_2^2	R^2	R^2	R^2	R^2	R_1^2	R_2^2	R^2	R^2
	14%	R^2	R_2^2	R^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R_2^2, R_3^2	R_2^2	R^2, R_1^2
	20%	R^2	R, R_2^2	R_2^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R_1^2	R_2^2	R_2^2	R_2^2	R_2^2
100	10%	R^2	R^2	R^2	R_1^2	R_1^2	R_1^2	R_1^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R_1^2
	14%	R^2, R_1^2	R_2^2	R^2, R_1^2, R_2^2	R_1^2	R_1^2	R_1^2	R_1^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R_1^2
	20%	R_2^2	R_2^2, R_3^2	R_2^2	R_1^2	R_1^2	R_1^2	R_1^2	R^2, R_1^2	R^2, R_1^2	R_2^2

โดยลรุป ในกรณีที่ข้อมูลมีค่าผิดปกติ ที่เกิดจากความคลาดเคลื่อนสูง มี การแยกแยะปกติที่มีความปลอมปนเนื่องจากเลกล โดยเปอร์เซ็นต์ของความปลอมปน 0.01 และ 0.05 เลกลเป็น 100 กลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ขนาดของตัวอย่าง เมื่อเทียบกับขนาดของประชากรเป็น 20% ค่า R^2_2 ใช้วัดความเหมาะสมล้มของลัมการทดสอบ เชิงพหุได้ดีที่สุด

5.1.3 ความคลาดเคลื่อนสูงมีการแยกแยะแบบไม่ล้มมาตรฐาน

เมื่อกลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณในสัดส่วน และขนาดตัวอย่างเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของประชากรเป็น 14% 20% ความเบ้ 0.50 0.75 ค่า R^2 , R^2_1 ใช้วัดความเหมาะสมล้มของลัมการทดสอบ เชิงพหุได้ดีที่สุด ตั้งใน ตารางที่ 5.1.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
วุฒิศักดิ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1.3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ใช้วัดความเหมาะสมของส่วนการตัดตอนเชิงพหุได้ตีก่อสูตร กรณีความคลาดเคลื่อนสูงมาก
แยกแยะแบบไม่ล้มมาตรฐาน

ความต้อง = 3	RS	ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ			ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ			ตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ		
		M=2	M=3	M=4	M=2	M=3	M=4	M ₁ :M ₂ =1:1	M ₁ :M ₂ =1:2	M ₁ :M ₂ =1:3
0.15	10%	R ²	R ²	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²	R ²
	14%	R ²	R ²	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²	R ²
	20%	R ²	R ²	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ² , R ₁ ²
0.50	10%	R ²	R ²	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²	R ²
	14%	R ²	R ²	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²
	20%	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²
0.75	10%	R ²	R ²	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²	R ²
	14%	R ²	R ²	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²
	20%	R ²	R ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ² , R ₁ ²	R ² , R ₁ ²	R ²	R ²

โดยสรุปแล้วในการวิเคราะห์การทดสอบเชิงพหุ การเลือกใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์การตัดสินใจในการวัดความเหมาะสมล้ม เมื่อย้อมของกลุ่มตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณความคลาดเคลื่อนสูงมีการแจกแจงปกติ ที่มีค่าเฉลี่ยเป็นศูนย์ ความแปรปรวนเป็น 0.25 0.64 และ 1.00 และความคลาดเคลื่อนสูง มีการแจกแจงแบบไม่ล้มมาตรฐาน ที่มีความโต่งเป็น 3 ความเบ็ 0.15 0.50 และ 0.75 ขนาดของตัวอย่าง เมื่อเทียบกับขนาดของประชากร เป็น 10% 14% และ 20% ค่า R^2 ใช้วัดความเหมาะสมล้มของล้มการทดสอบเชิงพหุได้ดีที่สุด

ในกรณี ข้อมูลของกลุ่มตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ความคลาดเคลื่อนสูงมีการแจกแจงปกติปلومปนเนื่องจากเล็ก ที่มีเล็กเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ของความปلومปนเป็น 0.01 และ 0.05 จำนวนตัวแปรอิสระ 2 3 และ 4 ขนาดของตัวอย่าง เมื่อเทียบกับขนาดของประชากรเป็น 20% ค่า R^2 ใช้วัดความเหมาะสมล้มของล้มการทดสอบเชิงพหุได้ดีที่สุด ส่วนรับกรตัวอ่อน ๆ ไม่สามารถสรุปได้ว่า ควรใช้สถิติสัมประสิทธิ์การตัดสินใจค่าใดในการวัดความเหมาะสมล้มของล้มการทดสอบเชิงพหุ

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า ค่าสถิติสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ใช้ค่ามัธยฐานใช้วัดความเหมาะสมล้มของล้มการทดสอบเชิงพหุได้ดีที่สุดในกรณีเล็กเป็น 100 กลุ่มของตัวแปรอิสระเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ในกรณีผลของการวิจัยไปใช้ จะต้องตรวจสอบค่าสถิติกритิกของข้อมูลเสียก่อนโดยใช้ตัวสถิติ T ซึ่งจะบอกได้ว่าข้อมูลกลุ่มนี้ มีค่าสถิติกритิกหรือไม่ก่อนแล้วจึงพิจารณาว่าข้อมูลมีค่าสถิติกритิก เนื่องจากเล็กเป็นเท่าไร และจากนั้นจึงค่อยพิจารณาต่อไปว่าจะใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ใช้มัธยฐานได้หรือไม่

5.2.2 การตรวจสอบความคลาดเคลื่อนสูง ในการแจกแจงต่าง ๆ สามารถตรวจสอบจากข้อมูลของตัวแปรตาม การแจกแจงปกติลามารถทดสอบโดยใช้ The Shapiro-Wilk test, D' Agostino's test การแจกแจงแบบไม่ล้มมาตรฐาน สามารถวัดได้จาก สัมประสิทธิ์ความเบ็ และสัมประสิทธิ์ความโต่ง และการแจกแบบปกติปلومปนเนื่องจากเล็กลามารถทดสอบโดย discordancy test ซึ่งมีรายวิธีด้วยกัน

5.2.3 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนด ขนาดของประชากรเป็น 500 จำนวนตัวแปรอิสระเป็น 2 3 และ 4 ซึ่งมีผลทำให้ค่า R^2 และ R^2_1 มีความแตกต่างกันน้อยในการวิจัยต่อไปควรกำหนดขนาดของประชากรให้มีจำนวนน้อยกว่าหนึ่ง เพื่อลามารถพิจารณาความแตกต่างระหว่างค่า R^2 และ R^2_1 ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น